

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U ZAGREBU

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL PISARNICE - ZAGREB 1

27-06-2017

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA
Šif. Broj

Broj: S-DO-1285/17
X SM/MA

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA
OIB: 85821130368
Ulica Grada Vukovara 70
(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud: Trgovački sud u Zagrebu
Poslovni broj spisa: 85. St-1504/17

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O PODNOSITELJU PRIJEDLOGA ZA PRAVNU OSOBU:

Tvrtka ili naziv
REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, zastupana po Županijskom državnom
odvjetništvu u Zagrebu
Adresa/sjedište
Zagreb, Savska cesta 41

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime/tvrtka ili naziv:
VIADUKT d.d.
OIB: 74794390096
Adresa/sjedište:
Zagreb, Kranjčevićeva 2

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. Ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi):

- nepravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-5853/10 od 7. prosinca 2016.;
- obračun kamata

Iznos dospjele tražbine: **5.040.947,14 kn**

Glavnica: 2.064.750,00 kn
Kamate: 2.976.197,14 kn

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka: 0,00 kn

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

- presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-5853/10 od 7. prosinca 2016.;
- obračun kamata

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA/NE za iznos _____ kn

Naziv isprave:

- nepravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-5853/10 od 7. prosinca 2016.

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koje se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM/NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM/NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU

Pravna osnova izlučnog prava

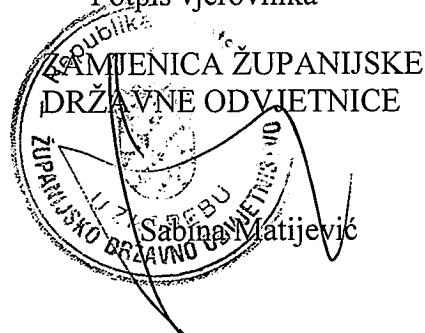
Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM/NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Zagreb, 26. lipnja 2017.

Potpis vjerovnika

OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA

DETALJAN OBRAČUN*

Stavka	Napomena	Od	Do	Dana	Stopa	Uplate	Glavnica	Kamata	Ukupno
TROŠAK OVRHE	s dospijećem	26.11.2005	09.06.2017				2.064.750,00		
	teče od :								
KAMATE		27.11.2005	31.12.2005	35	15.0 %		2.064.750,00	29.698,46	
KAMATE		01.01.2006	31.12.2006	365	15.0 %		2.064.750,00	339.410,96	
KAMATE		01.01.2007	31.12.2007	365	15.0 %		2.064.750,00	649.123,46	
KAMATE		01.01.2008	31.12.2008	366	14.0 %		2.064.750,00	938.188,46	
KAMATE		01.01.2009	31.12.2009	365	14.0 %		2.064.750,00	1.227.253,46	
KAMATE		01.01.2010	31.12.2010	365	14.0 %		2.064.750,00	1.516.318,46	
KAMATE		01.01.2011	30.06.2011	181	14.0 %		2.064.750,00	1.659.663,02	
KAMATE		01.07.2011	31.12.2011	184	12.0 %		2.064.750,00	1.784.566,25	
KAMATE		01.01.2012	31.12.2012	366	12.0 %		2.064.750,00	2.032.336,25	
KAMATE		01.01.2013	31.12.2013	365	12.0 %		2.064.750,00	2.280.106,25	
KAMATE		01.01.2014	31.12.2014	365	12.0 %		2.064.750,00	2.527.876,25	
KAMATE		01.01.2015	30.06.2015	181	12.0 %		2.064.750,00	2.650.743,02	
KAMATE		01.07.2015	31.07.2015	31	12.0 %		2.064.750,00	2.671.786,50	
KAMATE		01.08.2015	31.12.2015	153	8.14 %		2.064.750,00	2.742.238,03	
KAMATE		01.01.2016	30.06.2016	182	8.05 %		2.064.750,00	2.824.890,09	
KAMATE		01.07.2016	31.12.2016	184	7.88 %		2.064.750,00	2.906.685,78	
KAMATE		01.01.2017	09.06.2017	160	7.68 %		2.064.750,00	2.976.197,14	
DUGOVANJE	po stavci								5.040.947,14
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	GLAVNICA	KAMATA	UKUPNO
ZAVRŠNO							2.064.750,00	2.976.197,14	5.040.947,14
=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====	=====

* obračunato na : www.odvjetnik.me

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

48
71. P-5853/10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu tog suda Mariji Krajnović kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, zastupana po Županijskom državnom odvjetništvu u Zagrebu, protiv tuženika VIADUKT d.d. Zagreb, Kranjčevićeva 2, OIB: 74794390096, koga zastupa punomoćnik Mirko Batarelo, odvjetnik iz Zagreba, Gajeva 57/II, radi isplate iznosa od 2.064.750,00 kn, nakon održanog ročišta za glavnu raspravu zaključenog dana 25. listopada 2016. u prisutnosti punomoćnice tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženika, dana 0. prosinca 2016.,

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužitelj s tužbom i tužbenim zahtjevom koji glasi:
"Tuženi Viadukt d.d. iz Zagreba, Kranjčevićeva 2, dužan je isplatiti tužiteljici Republici Hrvatskoj iznos od 2.064.750,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 26. studenog 2005. do 31. prosinca 2007. po stopi propisanoj čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od dana 1. siječnja 2008. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za osam postotnih poena, kao i nadoknaditi tužitelju trošak parničnog postupka sa zakonskim zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za osam postotnih poena tekućim od dana donošenja presude pa do isplate, sve u roku od 8 dana pod prijetnjom ovrhe."

II Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi prouzročeni parnični trošak ovog postupka u iznosu 234.700,00 kn u roku od 8 dana.

III Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadom troškova parničnog postupka u iznosu od 25.800,00 kn.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi podnesenoj dana 15. rujna 2010. navodi da je inspekcijским nadzorom rudarskog inspektora Državnog inspektorata, Područne jedinice Zagreb, dana 25. studenog 2005. na eksploatacijskom polju Ivanec Zaprešić utvrđeno da je tuženik obavljao eksploataciju mineralne sirovine tehničkog građevnog kamena bez rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova propisane odredbom čl. 45. st. 1.

Zakona o rudarstvu, da je nadzorom utvrđeno da tuženi na navedenoj lokaciji od 28. veljače 2005. do 25. studenog 2005. protupravno eksploatira tehničko građevni kamen u opsegu i količini od 68 819 m³, da se radi o rudnom blagu koje je dobro od interesa za Republiku Hrvatsku, koje je u njezinom vlasništvu, ima njenu osobitu zaštitu i iskorištava se pod uvjetima i na način koji su propisani Zakonom o rudarstvu. Navodi nadalje da prosječna cijena nelegalnom eksploatacijom izvađene mineralne sirovine tehničko građevnog kamena je utvrđena od strane Ministarstva rada, gospodarstva i poduzetništva, Klasa: 310-01/04-03/85 od 30. kolovoza 2004. i iznosi 30,00 kn/m³, da je postupajući tako tuženik stekao imovinsku korist najmanje u iznosu od 2.064.750,00 kn, čime je umanjena imovina Republike Hrvatske u navedenom iznosu.

U odgovoru na tužbu tuženik osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva navodeći da se nikako ne može raditi o stjecanju bez osnova, da bi se eventualno moglo raditi o naknadi štete ukoliko bi tužitelj dokazao sve pretpostavke za štetu. Istaknuo je i prigovor zastare navodeći da se navodni događaj zbio u razdoblju od 28. veljače 2005. do 25. studenog 2005., dakle po proteku roka od 3 godine, pa smatra da je tužitelj u zastari sa svojim potraživanjem. Ističe nadalje da neosnovano tužitelj tvrdi da je tuženik obavljao eksploataciju mineralne sirovine – tehničko građevnog kamena bez ishođenja koncesije za izvođenje rudarskih radova budući je tuženik za navedenu lokaciju imao rudarsku koncesiju za izvođenje radova u utuženom periodu te su za to eksploatacijsko polje izrađeni glavni rudarski projekt eksploatacije dolomit na kamenolomu Ivanec od 1980. godine, dopunski rudarski projekt eksploatacije iz 1988. godine i dopunski rudarski projekt eksploatacije tehničko građevinskog kamena iz 1996. godine temeljem kojih projekata se vrši eksploatacija kamena. Ističe da je tuženik eksploataciju na eksploatacijskom polju Ivanec Zaprešić vršio temeljem rješenja Zagrebačke županije, Ureda za gospodarstvo, Klasa: UP/I-310-17/00-01/12 od 9. kolovoza 2000., rješenja Grada Zagreba, Gradskog ureda za gospodarstvo, Klasa: UP/I-310-17/95-01/17 od 29. ožujka 1996., zahtjeva za produljenje valjane rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova, rješenja Ureda državne uprave u Zagrebačkoj županiji, Klasa: UP/I-310-17/04-01/6 od 25. studenog 2005. o produljenju rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova na južnoj strani eksploatacijskog polja tehničko građevinskog kamena "Ivanec" od 25. studenog 2005. godine. Ističe nadalje da je rješenjem Prekršajnog suda u Zaprešiću obustavljen prekršajni postupak protiv tuženika i njegove odgovorne osobe radi prekršaja iz čl. 78. st. 1. i 2. t. 2. Zakona o rudarstvu, da bi u razdoblju od 28. veljače 2005. do 25. studenog 2005. na eksploatacijskom polju Ivanec u Zaprešiću izvan granica obuhvata dopunskog rudarskog projekta eksploatacije tehničko građevinskog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić obavljali eksploataciju tehničko građevinskog kamena bez ishođenja rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova i da bi pri tome eksploatirali 68 819 m³ tehničko građevinskog kamena te je također obustavljen istražni postupak koji se vodio pred Županijskim sudom u Zagrebu. Navodi nadalje da prilikom inspekcijskog nadzora nisu utvrđene granice odobrenog eksploatacijskog polja pa da nije jasno temeljem čega tužitelj tvrdi da je tuženik bespravno eksploatirao navedeno polje, a niti je tužitelj uz tužbu dostavio bilo kakav dokaz da je tuženik protupravno eksploatiraju građevinski kamen u iznosu od 68 819 m³ niti je dostavio dokaz da bi navedena količina građevinskog kamena eksploatirana izvan granica eksploatacijskog polja. Osporava također i visinu tužbenog zahtjeva te osporava da bi zapisnik Državnog inspektorata bio valjana podloga za utvrđivanje vrijednosti kamena te smatra da je potpuno proizvoljan navod tužitelja da je njegova imovina umanjena za iznos od 2.064.750,00 kn.

U podnesku od 13. siječnja 2012. tužitelj uglavnom ponavlja navode iz tužbe navodeći da je nadzor obavljen 25. studenog 2005., da je rudarski inspektor Brigita Mrvelj Čečatka tom prilikom utvrdila da tuženik obavlja eksploataciju mineralne sirovine izvan granica obuhvata dopunskog rudarskog projekta eksploatacije tehničko građevinskog kamena bez odobrenja propisanih odredbom čl. 30. st. 1. t. 2. Zakona o rudarstvu bez koncesije za izvođenje rudarskih radova, a da je predmet nadzora bila Kontrola izvršenja rješenja od 7. studenog 2005. pa da je tim inspekcijskim nadzorom utvrđeno da se na eksploatacijskom polju Ivanec Zaprešić izvode rudarski radovi na način da se buši minsko polje na koti 214 m n.m., a da uvidom u situacijsku kartu sa stanjem kolovoza 2005. utvrđena lokacija minskog polja, a koja između karakterističnog profila XI-XI i X-X na udaljenosti od 240 m od sjeverne strane granice eksploatacijskog polja, da tuženik nije dobrovoljno obustavio radove kako mu je naloženo rješenjem od 7. studenog 2005., a za navedene radove nije ishodio rudarsku koncesiju. Poziva se i dalje na odredbe čl. 30. Zakona o rudarstvu kojim je propisano da je za eksploataciju mineralne sirovine potrebno ishoditi odobrenje za eksploatacijsko polje, rudarsku koncesiju za izvođenje rudarskih radova, građevinsku dozvolu za građenje rudarskih objekata i postrojenja, dozvolu za uporabu rudarskih objekata i postrojenja te da je sukladno st. 2. t. 2. istog članka propisano da tijelo državne uprave koje dodjeljuje koncesiju sklapa ugovor o koncesiji, a što je učinjeno 1996. godine na rok od 8 godina. Ustraje da je tužitelj bez pravne osnove stekao nelegalnim eksploatiranjem mineralne sirovine vrijednost navedenu u tužbi. Dakle, navodi da je tuženik dana 29. ožujka 1996. sklopio ugovor o koncesiji na rok od 8 godina i to do 29. ožujka 2004. nakon čega je tuženik podnio zahtjev za produljenje valjanosti rudarske koncesije za izvođenje radova na južnoj strani eksploatacijskog polja dana 12. ožujka 2004. i da je 25. studenog 2005. doneseno rješenje Ureda državne uprave Zagrebačke županije, Klasa: UP/I-310-17/04-01/6 od 25. studenog 2005. kojim se produljuje tuženiku rudarska koncesija za izvođenje rudarskih radova na južnoj strani eksploatacijskog polja tehničko građevinskog kamena Ivanec, iz čega proizlazi da je koncesija istekla 2004. godine, a da tuženik na dan nadzora nije posjedovao valjanu koncesiju i nije mogao vršiti eksploataciju jer je postojala zabrana za isto pa dakle, u periodu od 28. veljače 2005. do 25. studenog 2005. tuženik nije imao odobrenje za izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju Ivanec Zaprešić niti sklopljen ugovor o koncesiji.

Tuženik u podnesku od 16. ožujka 2012. ustraje na prigovoru zastare te i dalje osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Isto tako naglašava i da nema spora oko toga da tuženik raspolaže valjanim pravnim aktom temeljem kojeg bi vršio eksploataciju mineralne sirovine na navedenoj lokaciji jer je i Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva svojim dopisom od 7. srpnja 2011. potvrdilo da tuženik temeljem izdanih konačnih i pravomoćnih rješenja od 9. kolovoza 2000. i 25. studenog 2005. stekao pravo eksploatacije mineralnih sirovina na eksploatacijskom polju u Ivancu te da je isti upisan kao koncesionar u registru koncesija koje vodi Ministarstvo financija RH.

Na ročištu dana 14. veljače 2013. izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Brigitte Mrvelj Čečatka koja je izjavila da je ona 25. studenog 2005. vršila nadzor u postupku kontrole izvršenja prethodno donesenog rješenja o zabrani eksploatacijske sirovine, a da je predmet kontrole bio utvrditi postupa li tuženik u skladu s rješenjem o zabrani u sjevernom dijelu eksploatacijskog polja pa je tom prilikom utvrdila eksploataciju mineralne sirovine izvan obuhvata rudarskog projekta koji je sastavni dio odobrenja temeljem kojeg je Viadukt mogao vršiti eksploataciju mineralne sirovine, a da je to utvrdila uspoređujući situacijsku kartu koja je dio rudarskog

projekta i posljednju ažuriranu situacijsku kartu površinskog kopa, a da je količinu izvađene mineralne sirovine utvrdila prema planovima miniranja koji predstavljaju elaborate u kojima se pokazuje lokacija minskog polja i količine izvađene u određenom miniranju s točno određenim datumom. Svjedokinja je potvrdila da je tuženik u vrijeme inspeksijskog nadzora imao valjano odobrenje za eksploataciju mineralnih sirovina, a da se ista nije odnosila na lokaciju na kojoj su se trenutno obavljali radovi, što znači da je tuženik imao odobrenje koje je pokrivao rudarski projekt u prilogu tog odobrenja, međutim da su se rudarski radovi koje je utvrdila tog datuma obavljali i izvan obuhvata važećeg odobrenja i da za taj dio eksploatacijskog polja tuženik nije imao valjano odobrenje, ali da sa sigurnošću ne može iskazati radi li se o sjevernom ili južnom dijelu eksploatacijskog polja.

U podnesku od 22. svibnja 2013. tužitelj uglavnom ponavlja do sad iznesene navode.

U ovoj pravnoj stvari provedeno je vještačenje po vještaku Darku Vrkljanu (list 190 – 194 spisa). Na navedeno vještačenje tuženik nije stavljao nikakve primjedbe na nalaz i mišljenje, dok je tužitelj u podnesku od 24. ožujka 2016. imao prigovore na nalaz i mišljenje vještaka na koje primjedbe se vještak očitovao dana 30. lipnja 2016. (list 219 – 224 spisa), a primjedbe na očitovanje vještaka tužitelj je dostavio 26. kolovoza 2016. (list 227 – 230 spisa).

Obzirom da je tužitelj imao primjedbe na nalaz i mišljenje vještaka, vještak Darko Vrkljan pozvan je na ročište 25. listopada 2016. kada je vještak u cijelosti ostao kod pisanog nalaza i mišljenja te je dao i pojašnjenja u svezi prigovora tužitelja.

Tužitelj je na navedenom ročištu predložio da se na iste okolnosti provede novo vještačenje što je sud odbio budući je u ovoj pravnoj stvari činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno i bez provođenja novog vještačenja te da sud može donijeti odluku o meritumu spora.

Temeljem čl. 219. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08 57/11 i 25/13– dalje: ZPP) svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika.

Temeljem čl. 221 a. ZPP-a pak, sud ako na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

Dakle, dužnost stranaka jest da u parnici iznesu činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve te da predlože dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Na strankama je da sud uvjere u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost njihovih zahtjeva. Ukoliko sud ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu te formirati određeno uvjerenje, oslanjajući se na svoju savjest i slobodnu ocjenu dokaza, primijenit će pravila o teretu dokazivanja.

Pravila o teretu dokazivanja su u osnovi pravila materijalnog prava koje je mjerodavno za ocjenu osnovanosti istaknutog tužbenog zahtjeva. Ona obavezuju sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu u svoju korist poziva, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

Sud je u dokaznom postupku prema čl. 220. st. 2. ZPP-a izvršio uvid u Zapisnik o obavljenom inspeksijskom nadzoru s priloženom dokumentacijom (list 5 – 23 spisa), Rješenje Prekršajnog suda u Zaprešiću (list 34 – 37 spisa), vještačenje (list 38 – 42 spisa), Rješenje Državnog inspektorata (list 57 – 60 spisa), zahtjev tuženika – poziv na ponovno potpisivanje (list 64 – 65 spisa), Ugovor o koncesiji (list 66 – 67 spisa), Ugovor o koncesiji za izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju

Ivanec – Zaprešić od 29. ožujka 1996. (list 68 – 61 spisa), Rješenje Gradskog ureda za gospodarstvo od 29. ožujka 1996. (list 72 – 73 spisa), Rješenje Ureda državne uprave u Zagrebačkoj županiji – službe za gospodarstvo od 25. studenog 2005. (list 74 – 78 spisa), Rješenje Zagrebačke županije, Ureda za gospodarstvo od 9. kolovoza 2000. (list 79 – 81 spisa), Dopis Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva (list 100 spisa), Obavijest o upisu u registar koncesija (list 101 – 107 spisa), potvrda (list 108 spisa), pregled plaćanja naknada po obvezama (list 109 – 113 spisa), dokumentaciju na listu 1414-153 spisa), sud je izveo dokaz saslušanjem svjedoka Brigitte Mrvalj Čečatka (list 161 – 162 spisa) te je proveo vještačenje po vještaku dr.sc. Darku Vrkljanu, Rudarsko – geološko naftnom fakultetu u Zagrebu (list 190 – 194 i list 219 – 224 spisa) te je proveo usmeno saslušanje vještaka (list 231 – 232 spisa).

Provedene dokaze sud je cijenio svakog zasebno, jednako kao i sve dokaze zajedno (čl. 8. Zakona o parničnom postupku, Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11 i 25/13; dalje: ZPP) te je na temelju rezultata cjelokupnog postupka ocijenio da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

Među strankama nije sporno da je rješenjem Republike Hrvatske, Grada Zagreba, Gradskog ureda za gospodarstvo, Klasa: UP/I310-17/95-01/17, Urbroj: 251-04-03-96-17 od 29. ožujka 1996. odobreno tuženiku izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju „IVANEC - Zaprešić“ sukladno Glavnom rudarskom projektu eksploatacije dolomita na kamenolomu "Ivanec" R-G-N Fakultet u Zagrebu i Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije kamenoloma "Zaprešićki Ivanec" u svrhu sanacije .

Između stranaka također nije sporno da je tuženiku odobreno izvođenje radova prema rješenju Ureda za gospodarstvo Zagrebačke županije Klasa:UP/I-310-17/00-01/12, Urbroj: 238-01-00-10 od 9. kolovoza 2000. sukladno provjerenom Glavnom rudarskom projektu eksploatacije dolomita na kamenolomu Ivanec, Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije kamenoloma Zaprešićki Ivanec u svrhu sanacije i provjerenom Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije tehničko - građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić, izrađenog od strane Rudrad d.o.o. iz Zagreba, 1996. godine.

Među strankama također nije sporno da je Rješenjem Ureda državne uprave u Zagrebačkoj županiji Klasa: UP/I-310-17/04-01/6, Urbroj: 238-03-01/2-05-58 od 25. studenog 2005. produljena tuženiku koncesija za izvođenje rudarskih radova na južnoj strani eksploatacijskog polja tehničko - građevnog kamena „Ivanec“, temeljem Glavnog rudarskog projekta eksploatacije dolomita na kamenolomu Ivanec i temeljem Dopunskog rudarskog projekta eksploatacije kamenoloma „Zaprešićki Ivanec“.

Sporno je među strankama je li tuženik na eksploatacijskom polju Ivanec Zaprešić u razdoblju od 28. veljače 2005. do 25. studenog 2005. protupravno eksploatirao građevinski kamen u opsegu i količini od 68.819 m³, odnosno sporno je jesu li se izvedeni rudarski radovi vršili bez rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova potrebne u smislu čl. 30 st. 1. toč. 2. Zakona o rudarstvu, odnosno je li osnovana tvrdnja tužitelja kako su se u vrijeme inspeksijskog nadzora rudarski radovi obavljali izvan granice projektirane Dopunskim rudarskim projektom eksploatacije tehničko - građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić te je li u konkretnom slučaju nastupila zastara.

Na sporne okolnosti je izveden dokaz saslušanjem Brigitte Mrven Čečatka koja je ustvrdila da je u vrijeme nadzora (dana 25. studenog 2005.) tuženik imao valjano odobrenje za eksploataciju mineralnih sirovina, ali da se ista nije odnosila na lokaciju na kojoj su se obavljali radovi odnosno da je tuženik imao odobrenje koje je pokrivalo

rudarski projekt, ali da su se radovi obavljali izvan obuhvata tog važećeg odobrenja pa je nadalje promijenila svoj iskaz navodeći da tuženik za dio eksploatacijskog polja na kojem je vršio radove nije imao valjano odobrenje, a nakon što joj je predložen zapisnik o obavljenom nadzoru svjedokinja se nije mogla izjasniti radi li se o sjevernom ili južnom dijelu eksploatacijskog polja pa obzirom da se svjedokinja nije sa sigurnošću mogla izjasniti o relevantnim spornim činjenicama, sud istoj nije poklonio vjeru.

Na prijedlog tužitelja, a na sporne okolnosti, provedeno je vještačenje po Rudarsko – geološko - naftnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu po imenovanom djelatniku ing. Darku Vrkljanu.

Iz nalaza i mišljenja vještaka (list 190 - 194 spisa) proizlazi kako je tuženik u razdoblju od 28. veljače 2005. do studenog 2005. godine (vještak navodi od ožujka 2005. do studenog 2005.) za koje razdoblje ga tužitelj tereti da je protupravno stekao imovinsku korist eksploatacijom tehničko - građevnog kamena u količini 68.819 m³ posjedovao valjani i vrijedeći upravni akt Odobrenje za izvođenje rudarskih radova u eksploatacijskom polju, izdano po nadležnom Uredu za gospodarstvo Zagrebačke županije Klasa: UP/I-310-17/00-01/12 Urbroj: 238-01-00-10 od 9. kolovoza 2000. godine.

Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je ono što stvara zabunu u rješenju činjenica da je u točki 1. istog navedeno kako je odobreno izvođenje rudarskih radova na sjevernoj strani eksploatacijskog polja Ivanec. Međutim, da se po prirodi stvari obuhvat rudarskog zahvata ne može definirati samo riječima već mora biti definiran grafički, ucrtan u rudarske karte i planove, u provjerenoj i odobrenoj (u ono vrijeme revidiranoj) rudarskoj tehničkoj dokumentaciji. Provjerena i odobrena rudarska tehnička dokumentacija (glavni i dopunski rudarski projekti eksploatacije) zapravo su sastavni dio upravnog akta Odobrenje za izvođenje rudarskih radova.

Tako u točki 2. Odobrenja za izvođenje rudarskih radova izvođenje rudarskih radova odobrava se prema provjerenom Glavnom rudarskom projektu eksploatacije dolomita na kamenolomu Ivanec (RNG fakulteta Zagreb, 1980.), Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije kamenoloma Zaprešićki Ivanec u svrhu sanacije (RNG fakulteta Zagreb OOPUR Viša geotehnička škola Varaždin, 1988.) i provjerenom Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije tehničko - građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić (Rudrad d.o.o. Zagreb, 1996.), a rudarski radovi se mogu odobriti samo sukladno tehničkoj dokumentaciji, provjerenim i ovjerenim rudarskim projektima.

Nadalje, vještak je pregledom tehničke dokumentacije provjerenog Glavnog i Dopunskih rudarskih projekata temeljem kojih je izdano odobrenje za izvođenje rudarskih radova ustanovio da su rudarski radovi izvedeni sukladno provjerenom Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije tehničko - građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić izrađenog od strane Rudrad d.o.o. Zagreb 1996. godine koji je naveden u točki 2 Odobrenja za izvođenje rudarskih radova kao tehnička dokumentacija prema kojoj se odobreni rudarski radovi izvode.

Vještak nadalje navodi kako sam naziv projekta može izazvati nedoumice budući je navedeno da se izrađuje u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja „Ivanec“ - Zaprešić (brijeg Orjavec) te ističe da se točkom 4. projektnog zadatka zadaje projektirati odnosno pri projektiranju uvažiti i primijeniti projektna rješenja iz ranijih rudarskih projekata te uskladiti završne elemente kopa cijelog kamenoloma pa da sukladno navedenom obuhvat projekta zahvaća i sjevernu i južnu stranu eksploatacijskog polja.

Nadalje iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je tehničkom dokumentacijom: Glavnim rudarskim projektom eksploatacije dolomita na kamenolomu „Ivanec“ i Dopunskim rudarskim projektom eksploatacije kamenoloma „Zaprešićki Ivanec“ u svrhu sanacije projektira i obuhvaća eksploataciju isključivo na južnoj strani eksploatacijskog polja (Srednjak), ali da su oba projekta izrađena bez da je prethodno izrađen Elaborat o rezervama i potvrđene bilančne i eksploatacijske rezerve, a da je tek Dopunski rudarski projekt eksploatacije tehničko građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja „Ivanec Zaprešić“ izrađen temeljem Elaborata o rezervama kojima su utvrđene rezerve tehničko građevnog kamena unutar eksploatacijskog polja „Ivanec“ Zaprešić, iz čega nadalje proizlazi kako rudarski radovi nisu izvođeni bez valjane rudarske koncesije, naprotiv iz nalaza i mišljenja vještaka, kao i iz dostavljene dokumentacije, proizlazi da su svi izvedeni sukladno valjanom i važećem Odobrenju za izvođenje rudarskih radova i sukladno provjerenoj tehničkoj dokumentaciji prema kojoj su i odobreni rudarski radovi, a sve sukladno Zakonu o rudarstvu.

Uvidom u nalaz i mišljenje sudskog vještaka sud zaključuje da tuženik u utuženom razdoblju nije protupravno izvodio eksploataciju tehničko - građevnog kamena na eksploatacijskom polju Ivanec Zaprešić jer je posjedovao valjani akt odnosno Odobrenje za izvođenje rudarskih radova u eksploatacijskom polju, a koje odobrenje je izdao Ured za gospodarstvo, Zagrebačke županije KLASA: UP/I-310-17700-01/12, Urbroj: 238-01-00-10 od 9. kolovoza 2000. (list 79 - 83 spisa) odnosno da su radovi, eksploatacija građevnog kamena, izvođeni upravo u skladu s navedenim odobrenjem.

Daljnijim uvidom u nalaz i mišljenje sudskog vještaka sud zaključuje da u utuženom razdoblju na eksploatacijskom polju Ivanec Zaprešić tuženik nije izvodio eksploataciju tehničko - građevnog kamena izvan obuhvata projektiranog revidiranog Dopunskog rudarskog projekta eksploatacije tehničko građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja „Ivanec“ – Zaprešić niti to proizlazi iz drugih dokaza koji se nalaze u spisu.

Naime, kao dokaz za svoju tvrdnju da je tuženik u navedenom razdoblju izvodio eksploataciju građevnog kamene izvan obuhvata projektiranog revidiranim Dopunskim rudarskim projektom eksploatacije tehničko - građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić, tužitelj je dostavio Zapisnik rudarskog inspektora od 25. studenog 2005. (list 8 - 9 spisa) kojim Zapisnikom je utvrđeno da se izvode rudarski radovi bušenja minskog polja na koti +214 m te da je uvidom u situacijsku kartu iz kolovoza 2005. utvrđena lokacija minskog polja između karakterističnih profila XI-XI i X-X na udaljenosti od 240 m od sjeverne granice eksploatacijskog polja, dok je širina sjevernog pojasa iskopavanja 156 m, mjereno od sjeverne granice eksploatacijskog polja, kao i da je posljednje miniranje obavljeno dana 21. studenog 2005. i to također izvan granica obuhvata Dopunskog rudarskog projekta, kao i da je utvrđena eksploatacija za razdoblje od 28. veljače do 25. studenog 2005. 68819 m³ mineralne sirovine.

Međutim, iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka proizlazi da je rudarska inspektorica samo tekstualno navela da se rudarski radovi (bušenje minskog polja) izvode izvan obuhvata Dopunskog rudarskog projekta, a da tome ne prileži grafički prilog niti rudarske karte na kojima bi bila ucrtana lokacija minskog polja pa iz koje bi nadalje bio vidljiv položaj minskog polja.

Prema nalazu sudskog vještaka, a koji sud prihvaća u cijelosti, radilo se samo o bušenju minskih bušotina, a što ne predstavlja fizičku eksploataciju pa ukoliko bi i bila utvrđena činjenica bušenja izvan obuhvata Dopunskog rudarskog projekta, isto

ne bi značilo da se radi o protupravnom izvođenju rudarskih radova, a pogotovo ne bi značilo da je tim radovima eksploatirano 68819 m³ građevnog kamena jer je samo za minsko polje koje je minirano 21. studenog 2005. u količini od 1120m³ u sraslom stanju privinut je Elaborat, ali nigdje nije navedena ni točna i približna lokacija minskog polja te ne postoje valjani, precizni i dokumentirani dokazi temeljem kojih bi se pouzdano moglo zaključiti da su rudarski radovi eksploatacije tehničko - građevnog kamena izvođeni izvan obuhvata Dopunskog rudarskog projekta.

Tuženik nije imao primjedbi na nalaz vještaka, dok je tužitelj podneskom od 24. ožujka 2016. nalazu u cijelosti prigovorio. Tužitelj se poziva na zapisnik rudarskog inspektora prema kojem je utvrđeno da je tuženiku rješenjem Gradskog ureda za gospodarstvo Grada Zagreba Klasa: UP/I-310-17/95-01/17 Urbroj: 251-04-03-96-17 od 29. ožujka 1996. odobreno izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju Ivanec Zaprešić. Navedeno je rješenje isteklo jer je dano na rok od 8 godina, a prije isteka rješenja je tuženik još 12. ožujka 2004. nadležnom tijelu državne uprave podnio zahtjev za produženje valjanosti rečenog odobrenja za izvođenje rudarskih radova odnosno rudarske koncesije za izvođenje rudarskih radova koju do vremena kad je obavljao bespravnu eksploataciju nije ishodio. I dalje tužitelj ustraje kod tvrdnji da je tuženik u vrijeme obavljanja bespravne eksploatacije posjedovao rudarsku koncesiju za izvođenje rudarskih radova na eksploatacijskom polju Ivanec Zaprešić za eksploataciju mineralne sirovine isključivo na sjevernoj strani predmetnog eksploatacijskog polja, a koja je određena u granicama otkopavanja prema Dopunskom rudarskom projektu eksploatacije tehničko - građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja Ivanec Zaprešić, ali radovi na eksploataciji mineralne sirovine su obavljani izvan granica otkopavanja po ovom dopunskom rudarskom projektu.

Na sve primjedbe tužitelja sudski vještak se očitovao podneskom od 30. lipnja 2016. godine.

Iz navedenog očitovanja proizlazi da je Ured za gospodarstvo Zagrebačke županije izdao Odobrenje za izvođenje rudarskih radova na sjevernoj strani eksploatacijskog polja „Ivanec“ Zaprešić 9. kolovoza 2000., no neosnovano tužitelj tvrdi da se odobrenje odnosi isključivo na sjevernu stranu eksploatacijskog polja Ivanec – Zaprešić jer prema navodima vještaka prvotnom tehničkom dokumentacijom, glavnim rudarskim projektom eksploatacije dolomita na kamenolomu "Ivanec" (RGN – Fakulteta, Zagreb, 1980.) i Dopunskim rudarskim projektom eksploatacije kamenoloma "Zaprešićki Ivanec" u svrhu sanacije (RGN – Fakulteta Zagreb, OOUR Viša geotehnička škola Varaždin, 1988.) obuhvaćena je samo južna strana eksploatacijskog polja i temeljem tih projekata nije niti mogla biti odobrena eksploatacija na sjevernoj strani eksploatacijskog polja budući navedenom tehničkom dokumentacijom sjeverna strana eksploatacijskog polja nije obuhvaćena. Izradom provjerene tehničke dokumentacije Dopunskog rudarskog projekta eksploatacije tehničko – građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja "Ivanec" Zaprešić (RUDRAD d.o.o. Zagreb, 1996.) stekli su se uvjeti za odobravanje izvođenja rudarskih radova i na sjevernoj strani eksploatacijskog polja, čime se ne isključuje pravo izvođenja rudarskih radova i na ostalim dijelovima eksploatacijskog polja, a što je razvidno iz točke 2 rješenja, dakle rudarski radovi mogu se odobriti i izvoditi samo sukladno tehničkoj dokumentaciji, provjerenim i ovjerenim rudarskim projektima, a rudarski radovi koje nositelj odobrenja obavlja moraju se odvijati sukladno rješenjima danim u provjerenim i ovjerenim rudarskim projektima, glavnim ili dopunskim, eksploatacije. Nadalje, točkom 4 projektnog zadatka dopunskog rudarskog projekta eksploatacije tehničko

građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja "Ivanec" Zaprešić zadano je projektirati "pri projektiranju uvažiti i primijeniti projektna rješenja iz ranijih rudarskih projekata te uskladiti završne elemente kopa cijelog kamenoloma", a koje usklađenje je i izvedeno te su grafičkim prilogom 7 projekta obuhvaćene završne konture otkopavanja koje obuhvaćaju i sjeverni i južni dio eksploatacijskog polja, a ta završna situacija kopa zapravo predstavlja tehničko rješenje obuhvata prema kojem se i u okviru kojeg se mogu izvoditi rudarski radovi.

Na ročištu 25. listopada 2016. proveden je dokaz usmenim očitovanjem vještaka koji je u cijelosti ostao kod pisanog nalaza i mišljenja, kao i kod svog pojašnjenja u podnesku od 30. lipnja 2016., ističe da je tuženik u spornom razdoblju imao valjana odobrenja za izvođenje rudarskih radova, a u odnosu na drugo sporno pitanje je li tuženik vršio eksploataciju izvan obuhvata projektiranog revidiranim Dopunskim rudarskim projektom eksploatacije rudarsko građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja „Ivanec“ Zaprešić, vještak je ustvrdio da nema nikakvih dokaza da bi tuženik bilo kakve radove odnosno eksploataciju vršio izvan rudarskog projekta i protivno odobrenjima odnosno valjanom koncesiji za izvođenje rudarskih radova.

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka ing. Darka Vrkljana ispred Rudarsko – geološko - naftnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, a koji je izrađen sukladno pravilima struke i spisu priložene dokumentacije te zaključuje da je tuženik imao valjano Odobrenje za izvođenje rudarskih radova koje prema čl. 30. Zakonu o rudarstvu (NN 35/95) odgovara rudarskoj koncesiji za izvođenje rudarskih radova (nakon 20. prosinca 2001. sukladno izmjenama Zakona o rudarstvu NN 114/01).

Nadalje, u postupku je utvrđeno da tuženik na eksploatacijskom polju „Ivanec“ Zaprešić nije izvodio rudarske radove izvan granica obuhvata Dopunskog rudarskog projekta eksploatacije tehničko građevnog kamena u svrhu sanacije sjeverne strane eksploatacijskog polja „Ivanec“ Zaprešić te zaključno sud utvrđuje da tuženik nije protupravno stekao imovinsku korist eksploatacijom mineralne sirovine tehničko - građevnog kamena na navedenom lokalitetu u spornom razdoblju od 28. veljače 2005. do 25. studenog 2005. godine.

Nadalje, tužitelj se u podnesku od 24. ožujka 2016. poziva na rješenje Prekršajnog suda u Zaprešiću od 17. ožujka 2006. kojim je rješenjem navedeni sud proglasio krivim pravnu i odgovornu osobu (ne navodeći o kojoj pravnoj i odgovornoj osobi se radi) zbog opisane bespravne eksploatacije, no takvo rješenje ne prileži spisu.

Obzirom na naprijed navedeno sud nije odlučivao o prigovoru zastare.

Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 154. i 155. i 164. ZPP-a te Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 148/09 i 142/12), Zakonu o sudskim pristojbama, a obzirom na vrijednost predmeta spora od 2.064.750,00 kn.

Tuženiku je kao opravdan trošak priznat trošak sastava odgovora na tužbu od 20.640,00 kn (Tbr. 7. t. 1 u svezi Tbr. 8. t. 1), zastupanje na ročištu dana 8. studenog 2011. u iznosu od 5.160,00 kn (Tbr. 9.5.), trošak zastupanja na ročištu dana 8. ožujka 2012. u iznosu od 10.320,00 kn, trošak zastupanja na ročištima dana 30. listopada 2012., 14. veljače 2013., 3. lipnja 2013. i 25. listopada 2016., svako u iznosu od po 20.640,00 kn (Tbr. 9.1.), trošak sastava podneska 16. ožujka 2012. u iznosu od 20.640,00 kn (Tbr. 8.1.), trošak sastava podneska od 23. siječnja 2013. u iznosu od 5.160,00 kn (Tbr. 8.3.), trošak sastava podnesaka od 21. ožujka 2016. i 21. srpnja 2016., svako u iznosu od po 20.640,00 kn, dakle 185.760,00 kn, što uvećano za PDV po stopi od 25% iznosi 232.200,00 kn.

Tuženiku je priznat i trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn.

Dakle, ukupno priznati trošak tuženika iznosi 234.700,00 kn, stoga je odlučeno kao u točki II izreke.

Tuženiku nije priznat dio zatraženog trošak za zastupanje na ročištu dana 8. studenog 2011. u iznosu od 5.160,00 kn iz razloga jer se na navedenom ročištu nije raspravljao o glavnoj stvari pa za pristup na navedeno ročište tuženiku pripada naknada po Tbr. 9.5. te mu nije priznat ni dio zatraženog troška za sastav podneska od 23. siječnja 2013. u iznosu od 15.480,00 kn iz razloga što za navedeni podnesak tuženik ima pravo na naknadu po Tbr. 8.3., što sve uvećano za PDV po stopi od 25% iznosi 25.800,00 kn, stoga je odlučeno kao u točki IV izreke.

Nadalje, tuženik je zatražio i daljnji trošak sudske pristojbe po određenju suda, no kako takav zahtjev nije postavljen u skladu sa odredbom članka 164. ZPP-a o njemu sud nije ni odlučivao.

U Zagrebu, 7. prosinca 2016.

Sudac:

Marija Krajnović, v.r.

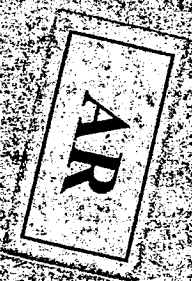
UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 8 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 8 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Za točnost otpravka – ovlaštteni službenik:

Karmen Malkoč

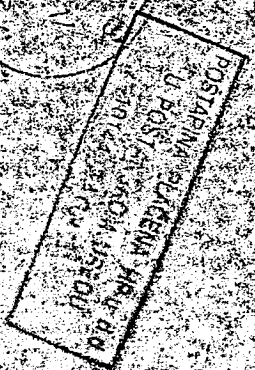
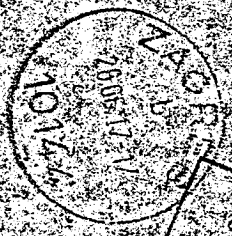
2017-1

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL PISARNIČE - ZAGREB

27.08.2017.

PRIDRŽATI IZ
PRIVATNE ISPLATNE MA POSTE
KLASA

FINANCIJSKA AGENCIJA

U grada Zagreba

10000 Zagreb